

Posudek oponenta diplomové práce – teoretická/praktická část*
Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická/praktická část*

Jméno a příjmení studenta	Andrea Sološová		
Studijní program	N 8206/Výtvarná umění		
Obor/ateliér	8206T102/Multimedia a design/ateliér designu obuvi/oděvu		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2013/14
Název práce	Anatomie módy (Vliv módy na lidské tělo)		
Oponent práce	Ivana Kaňovská		

Téma a záměr diplomové práce

Studentka **Andrea Sološová** předkládá k oponentuře svoji diplomovou práci pod názvem „*Anatomie módy*“, s podnázvem „*Vliv módy na lidské tělo*“ ve které zpracovává náročné téma, zabírající se problematikou formování lidského těla pomocí oděvu, dopady vlivu módy na lidské tělo a také jeho následnou deformitou.

Téma diplomové práce je velmi aktuální a atraktivní.

Teoretická práce

Za cíl v teoretické části práce, dělené do tří kapitol, si diplomantka vytyčuje v první kapitole přiblížení a zmapování historické analýzy v problematice vlivu módy na lidské tělo. Nejedná se však o historickou, chronologickou analýzu, jak autorka na začátku kapitoly naznačuje, ale zaměřuje se konkrétněji nejvíce na vlastní, volný výběr kmenů přírodních národů a národností z celého světa a jejich tělesné, uměle vytvořené anomálie a zvláštnosti.

V druhé kapitole se podrobněji zabírá problematikou formování těla prádlem a korzetem především v období 50.-60. let. Tato kapitola je zpracována nejlépe ze všech tří kapitol teoretické části. Ku škodě 2. kapitoly shledávám absenci alespoň stručné charakteristiky let 70. a 80., autorka navazuje na období 50. a 60. let ihned fenoménem 90.let, což kapitolu zbytečně tříští.

Třetí kapitola se zaměřuje na analýzu vlivu současné módy na lidské tělo a dopady módy v současném období. Autorka se zaměřuje zcela neopodstatněně na pár velmi konkrétních témat jako jsou jehlové podpatky, současné prádlo anebo specifické oděvní prvky v současné módě, dotýká se také pouze velmi „lehce“ problematiky „modernity v odívání“, kapitola je však velmi roztržštěná, troufám si říci nezvládnutá, autorka totiž nejde k jádru věci. Domnívám se,

že není možné v jedné kapitole obsáhnout tak náročnou analýzu stylů a vlivů, kterých je v současnosti obrovské množství. V této kapitole také zcela absentuje (ku škodě celé práce) problematika plastické chirurgie a umělých deformit těla a implantátů, které jsou v posledních dekádách stále velmi aktuálním fenoménem a konkrétně v autorčině diplomové práci je nasnadě porovnat právě problematiku historického vyztuženého korzetu, tvarujícího prádla 50.-60. let a úpravy lidských těl v současnosti za pomoci plastické chirurgie, kdy už oděv k formování těla není nutný.

Sama autorka si vytyčila v teoretické části práce poměrně náročné téma bez časového vymezení, dle mého názoru, by bylo vhodnější se věnovat konkrétnějšímu, přesně stanovenému časovému rozmezí a jít více do hloubky dané problematiky. Diplomová práce je rozsahově příliš limitovaná pro tak obsáhlé téma, které autorka sama zvolila.

Praktická část

V praktické části práce autorka předkládá autorskou oděvní kolekci „Silent suffer“, kterou logicky navazuje na teoretickou část práce. Inspirací kolekce se stává samotné lidské tělo, jeho „měkkost“ a vnější vlivy, které jej ovlivňují, jak zmiňuje právě sama autorka.

Pomocí efektní 3D struktury diplomantka, volnou kreativní prací z pleteniny, na těle vytváří nové objemy, se kterými nakládá podle vlastního výtvarného citu, pracuje tak se siluetou lidského těla a přetváří ji. Monochromní barevnost je zcela správně zvolená vzhledem k náročnosti struktury, použité textilní materiály jsou také velmi citlivě voleny, úplet se zátěrem budí dojem vrapené kůže i vlněné materiály působí ve výsledném celku velmi harmonicky. Autorka se za pomoci oděvního prvku – kostice – dostává až na hranici „oděvní architektury“, kdy vytváří, všíváním „kosticové“ konstrukce do oděvu, na pohled pevné struktury, které jsou zároveň nositelné. Za již méně zdařilé považuji modely, u kterých je volně nakládáno s materiálem-krejčovskou kosticí ve svrchní části oděvu, předpokládám však, že šlo o počáteční fáze práce s materiálem, na základě kterého vznikl nápad – volné aplikace (tj.všívání) kostic do oděvu, který je nepochybně velmi zdařilý a velmi efektní.

Za slabší článek kolekce považuji přílišnou „konfekčnost“ siluet některých modelů a tím ubírání na originalitě a kreativitě jednotlivých modelů, oceňuji však odvalu vytvořit také několik pánských modelů, osobně preferuji modely dámského střihu.

Celkově hodnotím obě části práce za poměrně ucelenou diplomovou práci. Avšak s přihlédnutím k velkému množství stylistických, gramatických chyb a překlepů obsažených v teoretické části práce a její nevyváženost v kapitolách hodnotím celkově diplomovou práci

Andrey Sološové známkou C. *(praktická část práce si zaslouhuje zcela jistě vyšší hodnocení/přenechám k diskuzi na samotné obhajobě autorky)*

Návrh klasifikaceC.....

V(e)Uherském Hradišti..... dne4.6.2014.....

.....
podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A – výborně	B – velmi dobře	C - dobře	D – uspokojivě	E – dostatečně	F – nedostatečně
------------------------	----------------------------	-----------	---------------------------	---------------------------	-----------------------------

* nehodící se škrtněte